

походъ, по причина че било заповѣдано да саратъ всичкитѣ млади дворяни, зели и по-младия реца, падналъ въ неизсказана жалость, на прошение, въ което са оплаквалъ, че господа изпълнилъ обещанието си, което му далъ пред много време. Монарха зель жалбата и попи

— „Противъ кого е тазъ жалба?“

— Противъ вазе, господарю, васъ пробождете справедливъ, отговорилъ стареца

Господаря прочелъ прошението и приноси обѣщанието, което далъ на стареца; той ка

— „Жалбата ти е справедлива и мойто обещание трѣбва да са изпълни; младия ти синъ е на служба да бжде войникъ. Както и да са изпълнявамъ обѣщанието си, синъ ти ще са вт

И тозъ часъ заповѣдалъ да го предадж баща му.

59.

Свѣѣта на пияния артилеристъ.

Господаря билъ въ Новгородъ когато са изилъ за свѣршенното поражение на русскитѣ войска подъ Нарва; града билъ обсаденъ, но неприполучилъ да уничтожи обсадата, да земе цѣлоска артиллерия заедно съ богатствата на вса армия. Подобна печална вѣстъ била тежка, нитъръ до една степенъ пакъ билъ бодъръ; тегрижилъ не за друго освѣнъ защото въ скоро време трѣбва да създаде нова артиллерия; мжчнта са осѣщала въ туй, че металъ за направанушкалата не съществувало въ Руссия, а за купни и донесе отъ Европа, било нѣщо дълготуй много често докарвало господаря въ крайно